

The verse reads; אמר קרא¹ אשר לא תעשינה בשגגה –
‘Which should not be done; inadvertently’

OVERVIEW

ר"ל maintains that the רבנן require [וכרת] in order to bring a קרבן and they derive it from the פסוק אשר לא תעשינה ואשם which is interpreted to mean that a [וכרת] is required. It is not clear how שגגת לאו is derived from this פסוק. Our תוספות discusses this.

תוספות asks:

קשה לרבינו יצחק מנא ליה לריש לקיש דרבנן דרשי הכי ובעו שגגת לאו –
The רבנן has a difficulty; from where did ר"ל derive that the
interpret the פסוק in this manner, so that they require לאו?

תוספות anticipates a rejoinder:

וליכא למימר דמשמע ליה למדרש קרא הכי –
And one cannot say that it appeals to ר"ל to interpret the verse in this
manner; ר"ל is of the opinion that this is the proper way to interpret this verse –

תוספות rejects this argument:

דהא על כרחך סבירא ליה דאין סברא לדרוש כן –
Because perforce ר"ל maintains that it is illogical to interpret the verse so
דהא איהו סבר כמונבז כדאמר לעיל² –
For ר"ל agrees with מונבז as the גמרא stated previously -
ומונבז לא בעי שגגת לאו אלא שגגת קרבן גרידא –
שגגת קרבן does not require לאו שגגת, but rather he requires only
דבהדיא תניא לקמן –

For we learnt explicitly in a ברייתא later, which states -
או שאמר יודע אני שמלאכה זו אסורה –

‘or if he said, “I know this מלאכה is forbidden on שבת -
אבל איני יודע אם חייבים עליה קרבן אם לאו חייב –

However, I do not know if one is obligated to bring a קרבן when one does
this מלאכה, or not,” and he did the מלאכה, the rule is that he is חייב a קרבן’.

¹ In כב ד, (regarding a פסוק כז) the פסוק reads 'אשר לא תעשינה ואשם' (regarding a פסוק ד, כב) the verse reads 'אשר לא תעשינה ואשם'. In our גמרא text the word בשגגה is in parenthesis.

² On סח, ב the גמרא states: מונבז דפטר אנן דאמרין כמונבז. See also תוד"ה אבל ר"ל. אמרי לך ר"ל לא מי איכא מונבז דפטר אנן דאמרין כמונבז. If ר"ל maintains that the meaning of the פסוק אשר לא תעשינה requires a [וכרת] שגגת לאו, how can he agree with מונבז.

This concludes the ברייתא. The גמרא there states that this ברייתא is according to מונבז -

ולא קאמר קרבן ומלקות אם לאו:

And the ברייתא did **not state** that he did not know whether there is an obligation of קרבן **and מלקות or not**, but rather only if there is a חיוב קרבן. This proves that שגג בקרבן even if he is הזיד בלאו he is חייב a קרבן according to מונבז. Since ר"ל agrees with מונבז, therefore how can maintain that preferred meaning of the פסוק of לא תעשה teaches us that a שגגת לאו is [also] required?! תוספות does not answer this question.³

SUMMARY

cannot reconcile that ר"ל maintains that the פסוק of לא תעשה means that a שגגת לאו is required, and still agree with מונבז, that only שגגת קרבן is required.

THINKING IT OVER

1. Let us answer תוספות question in the following manner. The פסוק of לא תעשה can be interpreted to mean עד שישגוג בלאו וכרת (if it is an extra פסוק) or it can be interpreted like רשב"א that there is a requirement to be שב מידיעתו. The רבנן choose to interpret the פסוק as ר"ל suggests (according to the רבנן), while מונבז and ר"ל maintain that it teaches us the ruling of שב מידיעתו. What therefore is תוספות question?!⁴

2. Do (ור"י) ר"ל totally agree with מונבז (even regarding בשעת ידיעה), or do they only agree with מונבז regarding שנינוק שנשבה?⁵

³ See תוספות אהרן who writes: ונראה דכיון דאליבא דרבנן איירי לא קשיא מידי. See תוספות אהרן

⁴ See חת"ס and אשי ישראל.

⁵ See פני אברהם.